

Risastórarar fráfaringsarlønir

VANLIG FÓLK SKILJA EINKI

– Tá slíkar søgur stinga seg upp, skilja vanlig fólk einki. Tey skilja als ikki, at ein persónur, sum hevur gjørt nakað skeivt, skal hava fleiri milliúnir krónur í eini fráfaringsavtalu. Serliga tí tað er so óalmindiliga lætt at geva einum arbeiðsmanni fótin í afturpartin, sigur Hans Joensen, formaður í Havnar Arbeiðarafelag, um stóru fráfaringsamsýningarnar

HALLUR AV RANA

HALLUR@SOSIALURIN.FO

Meðan dømini eru fleiri um stjórar, ið seinastu árinu hava fingið eina stóra milliónaupphædd, tá teir antin eru givnir ella koyrdir til hús, so er veruleikin rættiliga øðrvísi hjá einum stórum parti av føroyingum, um tey eru so mikið óheppin, at tey missa arbeiðið.

Hans Joensen er formaður fyri Havnar Arbeiðarafelag, ið er størsta arbeiðarafelag í Føroyum, og greiðir hann frá, at um ein av teirra limum missir starvið, so eru umstøðurnar heilt øðrvísi enn tær, ið tey í ovasta lögum í samfelagnum kenna.

– Okkara limir hava onga avtalu um nakra fráfaringsamsýning í sáttmálanum. Tað hevði verið ringt at fingið eina slíka avtalu fyri ein arbeiðsmann, men hann hevur uppsagnardagar. Tað vil siga, at um hann hevur starvast onkrastaðni í trý ár, so hevur hann fingið rætt til 25 dagar uppsagnartíð. Men um tað skuldi hent, at hann verður uppsagdur, hevur arbeiðsgevarin rætt at krevja, at hann skal vera til arbeiðis teir dagar, sigur Hans Joensen.

Óskiljandi

Hjá einum arbeiðsmanni, ið hevur

»Okkara limir eru skelkaðir av slíkum avtalum, og man tosar um tað, men eingin veit hvat man kann gera við tað«

Hans Joensen

eina tímaløn á 128,94 krónur og eina ársinntøku á 268.195,2 krónur kann tað eisini vera torført at skilja, at summir stjórar fáa upp til 9,6 milliúnir krónur í fráfaringsamsýning.

– Tá slíkar søgur stinga seg upp, skilja vanlig fólk einki. Tey skilja als ikki, at ein persónur, sum hevur gjørt nakað skeivt, skal hava fleiri milliúnir krónur í eini fráfaringsavtalu. Serliga tí tað er so óalmindiliga lætt at geva einum arbeiðsmanni fótin í aft-

Eingin einstakur persónur er so nógv verdur, ið nakrar av hesum fráfaringsavtalunum leggja upp til, sigur Hans Joensen, formaður í Havnar Arbeiðarafelag

urpartin. Tað sum vit kenna frá okkara limum, og tað smakkar okkum

mangan illa í munnum, er at um arbeiðsgevarin ikki dámar litin í

eygunum hjá einum, so kann hann koyra teg til hús. So lætt er tað, at sigur eitt arbeiðsfólk úr starvi, sigur Hans Joensen.

Júst spurningurin um eina rímliga uppsøgn var eisini ein av stóru knútunum til seinastu samráðingar hjá Havnar Arbeiðarafelag og vísir formaðurin á, at arbeiðsfólk á privata arbeiðsmarknaðinum hava munandi verri rættindi viðvíkjandi uppsøgn enn starvsfólk innan tað almenna.

Stættamunurin einans veksur

Tað hjálpir heldur ikki upp á støðuna, at tá alt kemur til stykkis, so eru tað Palleba og Marsanna, ið rinda rokningina til gyltu fráfaringsavtalurnar, vísir formaðurin í Havnar Arbeiðarafelag á.

– Hatta eru avtalur, ið verða gjørdar innan pengaverðina, men tað er í grundini Palleba og Marsanna, ið gjalda prísir. Okkara limir eru skelkaðir av slíkum avtalum og man tosar um tað, men eingin veit hvat man kann gera við tað. Men signalid út til arbeiðarafjöldina er, at tað er rætt, tá vit tosa um, at stættamunurin er øgiligur og hann bara veksur. Tað er skelkandi fyri okkum tá slíkt kemur fram, tí tøluni eru púra burturvið, sigur Hans Joensen.

Stættamunurin sæst millum